

Nečekej až tě láska má zradí oči,
dobře vím jak se věci mají.
Poznám přece, když láska skončí,
není proč to už skrývat v jinotajích.

Neměj strach, vím kdy už to slova nespraví,
kdy je zbytečná každá věta.
Ještě poznám když láska zrezaví,
kdy už ztratila šarm, když odkvétá.

Marná sláva, někdy bez milosti,
láska jak černá vdova-sedmihlavá,
tiše bez lítosti přetaví rázem slova v mlčení.

Někdy stačí dlaní rozechvělou
vzít za nesprávnou kliku.
Náhle spatříš víc než jedno tělo,
pár propletených otazníků

Neměj strach, že se mý oči láska zeptají
co se jen s námi dvěma stalo.
Muži zkrátka moc na slzy nehrají,
znáš to sama ,ti pláčou potají.

Neměj strach, už mám svý věci zbalený,
dobře vím, kdo z nás vypad z role.
Kufry u dveří, tretky bez ceny,
škoda slov, láska mizím ze scény.

Marná sláva, někdy bez milosti,
láska jak černá vdova-sedmihlavá,
tiše bez lítosti přetaví rázem slova v mlčení.

Někdy stačí dlaní rozechvělou
vzít za nesprávnou kliku.
Náhle spatříš víc než jedno tělo,
pár propletených otazníků

Spadla klec, jen déšť o zem tiše tleská,
když se opona řítí k zemi.
Končí nepěkná humoreska,
stokrát obehraná-nehezká...